

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 7. De Contritione, ex Dei, Patris, Benefactoris, Domini, Judicisque,
consideratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIUM VII.

De Contritione, ex DEI Patris, Benefactoris, Domini, Judicisque consideratione.

1. **S**Tatue te coram DEO, ut Patre tuo, filium! ut coram Benefactore ingratum, ut coram Domino malum servum, ut coram Judice supremo, ac justissimo, maximè reum. Ex his habebis quod erubescas, & quod timeas, ac demum & quod doleas.

2. Audi Bernardum & sequere, ista expendentem hoc modo. Cogita Deum factorem, cogita benefactorem, cogita Patrem, cogita Dominum. Ad omnia reus es, plange per singula. Ad primum & ultimum respondeat timor tuus: ad duo media, pudor.

3. Pater sanè non metuitur, cùm Pater sit. Patris enim est misereri & parcere, & si percutit, Virgâ, non baculo percutit: & cum percuterit, sanat. Paterna vox est; *Ego percutiam, & Deut. 32. 39.* ego sanabo. Non est proinde quod à Patre formides, qui etsi quandoque ferit ut emendet, nunquam tamen ut vindicet:

4. At verò cogitantem quòd Patrem offenderim, est certè quod pudeat, etsi quod terreat. *Voluntarie enim genuit me Verbo veritatis. Deinde etiam non pepercit Unigenito, pro sic genito. Ita ipse quidem exhibuit se patrem mihi: sed non ego vicissim me illi filium. Jacob. 1. 12.*

5. Quâ nam fronte attollo jam oculos, ad vultum Patris tam boni tam malus filius? pudet tanto Patri vixisse degenerem. Exitus aquarum deducite oculi mei: Operiat confusio faciem meam,

meam,

meam, vultum meum pudor suffundat, occupetque caligo. Prò pudor! quem fructum habui, in quibus nunc erubesco? Si in carne seminavi; de carne non metam nisi corruptionem, si in Mundo; & hic transit, & concupiscentia ejus. Quid? Caduca, vana, & prope nulla, quorum finis mors est, infelix & insanus præferre non erubui, æterni Patris amori, & honoribus.

Malac. i. 6. Confundor audire, si ego Pater: ubi est Honor meus.

6. Sed, etsi Pater non esset, obrueret me Beneficiis: instaurat adversum me testes: (ut alia innumera taceam;) hujus Corporis victum: & usum Temporis hujus. Et super omnia: Sanguinem Dilecti Filii clamantem de terrâ. Pudet ingratitude: quanquam ad confusionis cumulum, arguit etiam reddidisse mala pro bonis: & odium pro Dilectione.

Jac. i. 5.

7. Minimè quidem mihi à Benefactore, sicut nec à Patre timendum: verus quippe benefactor est, dans affluentur, & non improperans: & beneficia sua mihi dedit, non vendidit: denique sine pœnitentiâ sunt dona ejus. At quanto de illo benignius, tantò de me indignius sentire cogar.

Psal. 115. 12. quid vel nunc retribuam Domino, pro omnibus que retribuit mihi?

8. Erubescere ergo nihilominus: & dole Anima mea: quoniam etsi illum non repetere, & non improperare decet; Nos tamen omnino dedecet ingratos, & immemores exstitisse. Heu!

9. Quod si segnior fortè suas partes minus exequitur Pudor: Timore sanè excitetur in adjutorium: excitetur, ut excitet. Sepone parum

pia

pia vocabula Benefactoris & Patris: atque ad au-
stiora converte te. Nempe qui legitur *Pater*
Misericordiarum, & *Deus totius consolationis*; le-
gitur etiam *Deus*, ultionum *Dominus*: legitur
DEUS Judex, *justus*, & *fortis*: legitur *terribilis*
in consiliis super filios hominum: legitur *DEUS Ze-*
lans. Quod *Frater*, quod *Beneficus* est, tibi
est: quòd *Dominus*, & *Creator*, & *Judex*; sibi.
Qui ergo quod tuum est, tibi defendit ac servat:
putas & pro se aliquando non zelabit? putas sui
non requiret Principatùs honorem? Requiret
à redempto servitium: honorem, & gloriam ab
eo, quem plasmavit. Esto dissimulet *Pater*,
ignoscat *Beneficus*: sed non *Creator*, non *Do-*
minus, & *Judex*: & qui parcat filio, non par-
cet figmento, non parcat servo nequam.

10. Pensa: cujus sit formidinis & horroris,
tuum, & omnium contempnisse Factorem: of-
fendisse *Dominum Majestatis*? *Majestatis* est ti-
meri: *Domini* est timeri, & maximè hujus *Ma-*
jestatis, hujusque *Domini*. Nam si reum *Re-*
giæ Majestatis quamvis humanæ, humanis legi-
bus, plecti capite sancitum est: quis finis con-
temnentium *Divinam Omnipotentiam* erit? tan-
git montes & fumigant: & tam tremendam ma-
jestatem audet irritare vilis vermiculis, uno levi
flatu mox dispergendus, nec recolligendus?

11. Ille, ille timendus est: qui postquam oc-
ciderit *Corpus*, *habet potestatem* & *Animam mittere*
in gehennam. Paveo *gehennam*: paveo *Judicis*
vultum: ipsis quoque tremendum *Angelicis po-*
testatibus. Contremisco ab irâ potentis, à fa-
cie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à con-
flagratione Elementorum, à tempestate validâ,
à voce

1. Cor. I. 3.
Psal. 93. 1.
Psal. 7. 12.
Psal. 65. 5.
Exod. 20. 5.

Psal. 102. 32.

Matt. 10. 28.

à voce Archangeli, à verbo aspero. Contro
 misco à dentibus bestiae infernalis, à ventre in
 feri, à rugientibus præparatis ad escam. Hor
 reo vermem rodentem, & ignem torrentem, fu
 mum, & vaporem, & sulphur, & spiritum pro
 cellarum: horteo reo tenebras exteriores.

Jerem. 9.1.

12. *Quis tabit capiti meo aquam, & oculis
 meis fontem lachrymarum, ut præveniam fletibus
 fletum, & stridorem dentium: & manuum pe
 dumque dura vincula, & pondus Catenarum
 prementium, stringentium, urentium, nec ta
 men consumentium? Heu me Mater mea, ut
 quid me genuisti filium doloris, filium amar
 tudinis, indignationis, & plorationis æternæ.
 Cur exceptus genibus, cur lactatus uberibus
 natus in combustionem, & cibum ignis. Hæc
 Ber. 16. serm. in Cant.*

P R A X I S.

Est in ipsis B. Bernardi verbis: vel
 sit hæc alia.

Sanctissima Trinitas, unus DEUS: Tibi, uni, soli
 semper, à Te, à me, ab omnibus & singulis Crea
 turis, summa laus, exaltatio, Gloria: omnibus
 autem Creaturis, à te, tua benedictio, gratia, indul
 gentia, miseratio, venia. Mibi verò à te, & simul
 tecum ab omni Creaturâ, omnis abjectio, detestatio,
 ira, furor, damnatio, reprobatio, perditio, & in per
 ditione derelictio, oblivio, & sepultura æterna.

Quia enim ego Tibi soli peccavi nimis in vitâ mea,
 & malum supra omnes coram te feci: idcirco nulla
 mihi à te debetur Venia, gratia, miseratio, benedictio,
 sed potius omnis tuus furor, ira odium, execratio,

damnatio, & perditio. Idcirco infernus domus mea est, possessio mea, hereditas mea est, & ego inferni incolam, possessor, & heres sum.

Idcirco, etiam omnes damnatos, reprobos, praescitosque ex Inferno facessere, ac mihi locum meum sedere jubeo: qui praeme omnes illi innoxii sunt: & praem omnibus illis, mihi uni, & soli infernus debetur: & ego unus, solusque, iniquitatibus meis infernum impleo: unus ac solus inferni penas penis meis exaurio: & adhuc inferno dignus sum alio, atque alio.

Idcirco, etiam infra omnes luciferos, asmodeos, beelzebubosque infra Cainos, Judas, Annas, Caiphas, Pilatosque descendo, ac me demergo. Omnibus enim superbis, ego magis superbus: omnibus avaris, ego magis avarus: omnibus intemperantibus, iracundis, ego magis intemperans, fœdus, iracundus, invidis, ego magis invidens, & in obsequio Divino tepidis, ego tepidus, & negligens magis: omnibus ingratis, abjectis, inutilibus, malignis, ego magis ingratus, abjectus, inutilis, malitiosus. Quanto enim in me uno & solo praem omnibus abundavit gratia, & miseratio, ac Divinae pietatis vigilantia ac beneficentia: tanto in me uno, & solo, praem omnibus excessit in Deum ingratitude, malitia, contemptio, & effrenis rebellio.

At enim quamvis ego infelix commisi multa valde peccata: unde me tu justissime DEUS damnare, & abjicere in aeternum, non solum potes, sed etiam cogente justitia debes: quia tamen tu, misericordiarum Pater, non amisisti, unde misericordissime salvare, & potes, & soles: propterea Ego de profundissimis abyssis miseriarum mearum clamo ad Te: Miserere mei secundum magnam misericordiam tuam: & se-

514. Exerc. VII. De Contritione ex Dei Patris &c.
cundum multitudinem miserationum tuarum dele in-
quitatem meam. Amplius lava me ab iniquitate mea
& à peccato meo munda me: quoniam iniquitates
meas cognosco, atque confiteor. Tibi soli peccavi
& malum coram te feci.

Istud in me peccatisque meis displicet quàm maxi-
mè: quia Tibi soli peccavi, & malum coram te De-
meo feci. Vivere tibi soli debueram: & ecce tibi soli
peccavi. Amare, & estimare super omnia te solum de-
bueram: at ego tibi soli peccavi, tuæ soli Sanctissimæ
Voluntati obedire debebam: at ego tibi soli peccavi,

Abscondebam, celabam, negabam, dissimulabam,
justificabam peccata mea: sed malum coram te feci: in
manibus tuis positus eram, & potentia tuæ illigatus
justitiæque tuæ mancipatus, & tamen malum coram
te feci.

Tu solus cùm esses DEUS meus: ego tibi soli, crea-
tura tua, servus tuus, mancipium tuum, redemptor
tuus, peccavi, & malum coram te, contra te, ma-
jestatemque tuam feci.

De hoc omni tibi noto, & exoso malo meo, De-
mine: toto me doleo, propter Bonitatem, Charita-
tatem, Dignitatem tuam: doleo, & detestor, &
execror, & odi, & erubesco, & tædio afficio, ejus
omnia peccata mea: & omnem voluntatem meam
avello ab eis. Emundo illa in balneo sanguinis & ma-
ritorum JESU Christi: in balneo doloris & amoris
mei erga Te: in balneo justitiæ & miserationis tuæ.
In quâ etiam emendo, & expio omne debitum meum
tam culpæ, quàm pænæ: & perficio, atque complendo
omnem imperfectissimam perfectionem meam:

ad plenum, & omnem gustum tuum,
Amen.

EXER